

NAGY GÁSPÁR

A darázs utolsó röpte

Orosz István *A darázs* c. képéhez

*Mert nem felejtet az a naplementét
– szemközt épp tán a boglári hegyekkel –
borod tűzét már forrpontig emeltesd
s dús forrásnál kábán elhevertél.*

*És lecsapott rád az emlék misztikája,
mintha filmre vették volna holmi istenek
a látvány logikáját, és most is intenek
neked, hogy nézd csak, milyen szépen kiállja*

*a próbát, mikor átrepül a túlpartról ide
keresni titkot s mézben ritka ízű nektárt,
mitől túlcsoordul a szó és megnő az Ige.*

*Veszélyes-szép kaland, ha éppen ekkor meglát
egy partra vetett sellőt, rianó madonnát
s kelyhét boldog nedűk öntik telibe.*

(2000. július 31.)

Mintha csak egy régi versben...

Köszöntő a Püski házaspár hűség-ünnepére

*Mintha csak egy régi versben
jődögélne két szép ember,
férfi és nő, iker nádszál:
Ilus néném, Sándor bátyám.*

Úgy jönnek ők az időből,
e századnak elejéből,
mint a hegyben eredt forrás:
hószín kövön fehér habzás.

Mely ha lefut az Alföldre,
bő folyóvíz lesz belőle,
szállít terhet, öröl magot
s hajóztat egy gondolatot:

fel a mélyből, aki magyar
s ország fogytán tenni akar
írást, hitet és megtartó
hű ígéktől messzehangzó

egybeterelgető könyvet,
hogy az élet lenne könnyebb
legalább, ha mi álmodunk
hazánk legyen az otthonunk!

És ha azt is el kell hagyni,
óceánon túlra menni...
ott is él a magyar betű
fényében mind aki hű

abban fürdik, később eszmél,
ahogy lehet csak visszatér
mint a madár a fészkehez,
s újra rakja... tavaszt érez.

S újra jönnek a legjobbak,
opál mezőkön szegény had:
Sinka, Sértő, Veres Péter...
Igazukat ha megérted,

megérted majd Németh Lászlót,
aki vitte ama zászlót.

*Megérted mit jelent Százszó:
háború alatti zárszó!*

*Akik erre jól vigyáztak,
éveiket ne számláld.
Hazád s szíved te se hűtsd ki!
Írd a zászlóra hogy Püski!*

*Mintha csak egy Sinka-versben,
balladásban, hűségben,
áll most is két fényes nádszál:
Ilus néném, Sándor bátyám.*

Állanak ők az időben.

(2000. augusztus 4.)